

Lesinger Yom kippur / soningsdagen ettermiddag

Tredje Mosebok / Vaikra

Kapittel 17

¹ YHVH talte til Måshe og sa: ²«Tal til Aharån, og til hans sønner og til alle Israels barn, og si til dem: Dette er hva YHVH har befalt og sagt: ³ Enhver av Israels hus som ofrer en okse eller et lam eller en geit i leiren, eller som ofrer den utenfor leiren, ⁴ og ikke fører den til døren til Åpenbaringsteltet for å komme fram med den som en offergave til YHVH foran YHVHs tabernakel, den mannen skal dette bli tilregnet som blodskyld. Han har utøst blod, og denne mannen skal utryddes fra sitt folk, ⁵ for at Israels barn skal føre fram slaktofrene sine, dem de ofrer på åpen mark, og føre dem fram til YHVH ved døren til Åpenbaringsteltet, til presten, og ofre dem som fredsoffer til YHVH. ⁶ Presten skal stenke blodet på YHVHs alter ved døren til Åpenbaringsteltet, og la fettene gå opp i røyk som en velbehagelig duft for YHVH. ⁷ Men de skal ikke lenger ofre ofrene sine til de demonbukkene som de har drevet hor med. Dette skal være en evig tåråh (lov) for dem, for hele etterslekten.

⁸ Du skal også si til dem: Enhver av Israels hus eller av de fremmede som bor iblant dere, som ofrer et brennoffer eller slaktoffer, ⁹ og som ikke fører det fram til døren til Åpenbaringsteltet for å ofre det til YHVH, den mannen skal utryddes fra sitt folk. ¹⁰ Enhver av Israels hus eller av de fremmede som bor iblant dere, som eter noe blod, den sjel som eter blod, ham vil Jeg vende Mitt ansikt imot, og Jeg vil utrydde ham fra sitt folk. ¹¹ For sjelen til kjøttet er i blodet, og Jeg har gitt det til dere på alteret, for å gjøre soning for deres sjeler. For det er blodet som gjør soning for sjelen. ¹² Derfor sa Jeg til Israels barn: Ingen blant dere skal ete blod, heller ingen fremmed som bor iblant dere, skal ete blod.

¹³ Enhver av Israels barn eller av de fremmede som bor iblant dere, som går på jakt og feller et vilt dyr eller en fugl for å ete den, han skal la blodet av den renne ut og dekke det med jord. ¹⁴ For sjelen til alt kjøtt er blodet; det er i sjelen. Derfor sa Jeg til Israels barn: Dere skal ikke ete blodet av noe kjøtt, for sjelen til alt kjøtt er blodet. Alle som eter det, skal utryddes.

¹⁵ Ethvert menneske som eter et selvdødt dyr eller et ihjelrevet dyr, enten han er en innfødt eller en fremmed, han skal vaske klærne sine og bade seg i vann, og han skal være uren til kvelden. Så skal han være ren. ¹⁶ Men hvis han ikke vasker klærne sine eller bader kroppen, da skal han bære sin skyld.»

Tredje Mosebok / Vaikra

Kapittel 18

¹ Så talte YHVH til Måshe og sa: ²«Tal til Israels barn og si til dem: Jeg er YHVH deres Elåhim. ³ De gjerningene som ble gjort i landet Egypt, der dere bodde, skal dere ikke gjøre etter. Og de gjerningene som blir gjort i Kanaans land, dit Jeg fører dere, skal dere ikke gjøre etter. Dere skal heller ikke følge skikkene deres. ⁴ Dere skal gjøre etter Mine dommer og holde

Mine lover, så dere vandrer i dem. Jeg er YHVH deres Elåhim. ⁵ Derfor skal dere holde Mine lover og Mine dommer. Det menneske som gjør dem, skal leve ved dem. Jeg er YHVH.

⁶ Ingen av dere må nærme seg noen han er i nær slekt med, så nakenheten blottes. Jeg er YHVH. ⁷ Verken din fars nakenhet eller din mors nakenhet skal du blotte. Hun er din mor. Du skal ikke blotte hennes nakenhet. ⁸ Nakenheten til din fars kone skal du ikke blotte. Det er din fars nakenhet. ⁹ Nakenheten til din søster, din fars datter eller din mors datter, enten hun er født hjemme eller andre steder, deres nakenhet skal du ikke blotte. ¹⁰ Nakenheten til din sønnedatter eller din datterdatter, deres nakenhet skal du ikke blotte, for deres nakenhet er din egen. ¹¹ Nakenheten til datteren til din fars kone, unnfanget av din far – hun er din søster – hennes nakenhet skal du ikke blotte. ¹² Nakenheten til din fars søster skal du ikke blotte. Hun er en nær slektning av din far. ¹³ Nakenheten til din mors søster skal du ikke blotte, for hun er en nær slektning av din mor. ¹⁴ Nakenheten til din fars bror skal du ikke blotte. Hans kone skal du ikke nærme deg. Hun er din tante. ¹⁵ Nakenheten til din svigerdatter skal du ikke blotte – hun er din sønns kone – hennes nakenhet skal du ikke blotte. ¹⁶ Nakenheten til din brors kone skal du ikke blotte. Det er din brors nakenhet.

¹⁷ Nakenheten til en kvinne og hennes datter skal du ikke blotte. Hennes sønnedatter eller hennes datterdatter skal du heller ikke ta for å blotte deres nakenhet. De er hennes nære slektninger. Det er skamløshet. ¹⁸ Du skal heller ikke ta en kvinne til ekte som er din kones søster, og slik skape strid. Du skal ikke blotte hennes nakenhet mens den andre er i live. ¹⁹ Du skal heller ikke nærme deg en kvinne så du blottes hennes nakenhet når hun er i sin vanlige urenhet. ²⁰ Du skal heller ikke ha kjønnslig omgang med din nestes kone, så du blir uren ved henne.

²¹ Og du skal ikke overgi noen av dine barn til Molok. Du skal heller ikke vanhellige din Elåhims navn. Jeg er YHVH.

²² Med en mann skal du ikke ligge slik som du ligger med en kvinne. Det er avskyelig.

²³ Du skal heller ikke ha kjønnslig omgang med noe dyr så du blir uren ved det. Heller ikke skal en kvinne stille seg foran et dyr for å ligge med det. Det er skamløshet.

²⁴ Gjør dere ikke urene ved noe av alt dette! For ved alt slikt gjør hedningefolkene seg urene, de som Jeg driver ut rett foran ansiktet deres. ²⁵ For landet er urent. Derfor vil Jeg hjemsøke det for sin misgjerning, og landet spyr ut sine innbyggere. ²⁶ Derfor skal dere holde Mine lover og Mine dommer, og dere skal ikke gjøre noen av alle disse avskyelige tingene, verken den innfødte eller den fremmede som bor iblant dere – ²⁷ for alle disse avskyelige tingene har folket i landet gjort, de som er der like foran ansiktet deres, og på den måten er landet blitt urent – ²⁸ så landet ikke skal spy også dere ut når dere gjør det urent, slik det spyr ut hedningefolkene som er der like foran ansiktet deres. ²⁹ For hver den som gjør noen av alle disse avskyelige tingene, de menneskene som gjør det, skal utryddes fra sitt folk. ³⁰ Dere skal holde Mine forordninger, så dere ikke gjør etter noen av de avskyelige skikkene som blir holdt oppe like foran ansiktet deres, så dere gjør dere urene ved dem. Jeg er YHVH deres Elåhim.»

Jona / Jānah

Kapittel 1

¹ YHVHs ord kom til Jānah, Amittais sønn, og det lød slik: ² «Bryt opp, gå til Ninive, den store byen, og forkynn ut over den! For deres ondskap har steget opp for Mitt ansikt.»

³ Men Jānah brøt opp for å flykte til Tarsis, bort fra YHVHs ansikt. Han dro ned til Jafå og fant et skip som skulle seile til Tarsis. Så betalte han hva det kostet og gikk om bord i skipet, for å reise med dem til Tarsis, bort fra YHVHs ansikt. ⁴ Men YHVH sendte en sterk vind over havet, og det ble en kraftig storm på havet, så skipet sto i fare for å bli knust. ⁵ Da ble sjømennene redde. Hver mann ropte til sin gud, og lasten som var om bord på skipet, kastet de på sjøen for å lette det for vekten av den.

Men Jānah hadde gått nederst i skipet. Der la han seg ned og sov tungt. ⁶ Da kom kapteinen bort til ham og sa: «Hva er det med deg som sover så tungt? Stå opp og rop til din Elåhim. Kanskje din Elåhim vil huske på oss, så vi ikke skal gå til grunne.»

⁷ De sa til hverandre: «Kom, la oss kaste lodd, slik at vi kan finne ut hvem som er skyld i at denne onde ulykken er kommet over oss.» Så kastet de lodd, og loddet falt på Jānah. ⁸ De sa til ham: «Vi ber deg, fortell oss hvem som har skyld i at denne onde ulykken er over oss. Hva er ditt oppdrag? Og hvor kommer du fra? Hva er ditt hjemland? Og fra hvilket folk kommer du?» ⁹ Så sa han til dem: «Jeg er en hebreer. Jeg frykter YHVH, himmelens Elåhim, Han som dannet havet og det tørre land.» ¹⁰ Da ble mennene grepet av stor frykt og sa til ham: «Hvorfor har du gjort dette?» For mennene visste at han hadde flyktet fra YHVHs ansikt, for det hadde han fortalt dem. ¹¹ Da sa de til ham: «Hva skal vi gjøre med deg for at havet kan legge seg stille for oss?» For havet ble stadig mer opprørt. ¹² Han sa til dem: «Løft meg opp og kast meg i havet! Da skal havet legge seg stille for dere. For jeg vet at det er jeg som er skyld i at denne kraftige stormen er kommet over dere.»

¹³ Mennene rodde hardt for å komme tilbake til land, men de klarte det ikke, for havet ble bare stadig mer opprørt imot dem. ¹⁴ Derfor ropte de til YHVH og sa: «Å, YHVH, vi ber Deg, la oss ikke gå til grunne for denne mannens liv, og la ikke uskyldig blod komme over oss. For Du, YHVH, har gjort det som behaget Deg.» ¹⁵ Så løftet de Jānah opp og kastet ham i havet, og havet stilnet fra å være i rasende opprør. ¹⁶ Da ble mennene grepet av stor frykt for YHVH, og de ofret slaktoffer til YHVH og avla løfter.

Jona / Jānah

Kapittel 2

¹ YHVH hadde sett ut en stor fisk som skulle sluke Jānah. Jānah var i fiskens buk i tre dager og tre netter. ² Da ba Jānah til YHVH sin Elåhim fra fiskens buk. ³ Han sa:

Jeg ropte til YHVH i min nød, og Han svarte meg. Fra dødsrikets dyp ropte jeg, og Du hørte min røst. ⁴ For Du kastet meg i dypet, ut i havets hjerte, og vannstrømmene omga meg. Alle Dine bølger og Dine brottsjøer gikk over meg. ⁵ Da sa jeg: «Jeg er kastet bort fra Dine øyne.

Likevel vil jeg igjen se opp mot Ditt hellige tempel.» ⁶ Vannene trengte seg inn på meg helt til sjelen. Dypet lukket seg rundt meg. Tang viklet seg rundt mitt hode. ⁷ Jeg for ned til fjellenes grunnvoller. Jorden med sine bomber lukket seg bak meg for evig. Men Du førte mitt liv opp fra graven, YHVH min Elåhim. ⁸ Da min sjel ble kraftløs i meg, husket jeg på YHVH. Min bønn ble sendt opp til Deg, inn i Ditt hellige tempel.

⁹ De som holder seg til tomme avguder, har forlatt sin miskunnhet. ¹⁰ Men jeg vil ofre til Deg med takkesangens røst. Jeg vil holde det jeg har lovt. Frelsen er fra YHVH!

¹¹ Så talte YHVH til fisken, og den spydde Jānah opp på tørt land.

Jona / Jānah

Kapittel 3

¹ YHVHs ord kom til Jānah for andre gang, og det lød slik: ² «Stå opp, gå til Ninive, den store byen, og forkynn for den det budskapet Jeg sier til deg.» ³ Så sto Jānah opp og gikk til Ninive etter YHVHs Ord. Ninive var en stor by, tre dagsreiser i utstrekning. ⁴ Jānah begynte å gå én dagsreise inn i byen. Så ropte han ut og sa: «Om førti dager skal Ninive ødelegges.» ⁵ Da trodde folket i Ninive på Elåhim. De ropte ut en faste og kledde seg i sekkestrie, fra den største og til den minste. ⁶ Ordet rammet også Ninives konge. Da reiste han seg fra tronen, la av seg kappen, dekket seg med sekkestrie og satte seg i støvet. ⁷ Han lot dette bli bekjentgjort i Ninive: Dette er kongens og hans stormenns befaling: Ikke noe menneske eller dyr, storfe eller småfe, må smake mat. La dem ikke ete mat eller drikke vann. ⁸ Både menneske og dyr skal dekkes med sekkestrie. De skal rope til Elåhim av all kraft. De skal vende om, hver av dem fra sin onde ferd og fra volden som henger ved deres hender. ⁹ Hvem vet? Elåhim kunne vende om og angre, ja, vende seg bort fra sin brennende vrede, så vi ikke skal gå fortapt.

¹⁰ Da Elåhim så deres gjerninger, at de vendte om fra sin onde ferd, da angret Elåhim den onde ulykken Han hadde sagt Han ville føre over dem, og Han gjorde det ikke.

Jona / Jānah

Kapittel 4

¹ Men Jānah syntes meget ondt om dette, og han ble vred. ² Så ba han til YHVH og sa: «Å, YHVH, var det ikke dette jeg sa da jeg ennå var i mitt hjemland? Derfor flyktet jeg den gangen til Tarsis. For jeg vet at Du er en nådig og barmhjertig El (Gud), sen til vrede og rik på miskunn, En som angre det onde. ³ Derfor, YHVH, ta nå mitt liv fra meg! For det er bedre for meg enn å leve.» ⁴ Da sa YHVH: «Er det godt at vreden blir opptent i deg?»

⁵ Så gikk Jānah ut av byen og satte seg øst for byen. Der lagde han seg en hytte og satte seg under den i skyggen, så han kunne se hva som ville skje med byen. ⁶ YHVH Elåhim hadde utsett en Kikajonplante og lot den komme opp over Jānah, så den kunne gi skygge over hodet hans og lette ham for forargelsen. Jānah gledet seg stort over Kikajonplanten. ⁷ Men da det grydde av morgen neste dag, utså Elåhim en orm, og den stakk Kikajonplanten så

den visnet. ⁸ Da solen sto opp, skjedde det at Elåhim lot det komme en glohet østavind. Solen brant på hodet til Jånah så han ble helt avmektig. Da ba han for seg at han måtte få dø og sa: «Det er bedre for meg å dø enn å leve.»

⁹ Da sa Elåhim til Jånah: «Er det godt at vreden blir opptent i deg på grunn av Kikajonplanten?» Han sa: «Ja, det er godt at vreden blir opptent i meg like til døden!»

¹⁰ Men YHVH sa: «Du har medynk med Kikajonplanten som du ikke har strevd med, og heller ikke har fått til å vokse. Den kom opp på én natt og ble borte på én natt. ¹¹ Skulle ikke Jeg da ha medynk med Ninive, den store byen, der det er mer enn tolv ganger ti tusen mennesker som ikke vet forskjell på sin høyre og venstre hånd. I tillegg er det en mengde buskap.»

Mika / Michah

Kapittel 7

¹⁸ Hvem er en El (Gud) som Du, som tilgir misgjerning og går forbi overtredelsen til resten av Hans arv? Han holder ikke fast på sin vrede for evig, for Han har behag i barmhjertighet.

¹⁹ Han skal igjen ha barmhjertighet med oss, Han skal trække våre misgjerninger under fot. Du skal kaste alle deres synder i havets dyp. ²⁰ Du skal vise trofasthet mot Yaakåv og barmhjertighet mot Avraham, slik Du sverget for våre fedre i fordums dager.

Hebreerne

Kapittel 9

¹ Nå hadde også den første pakten forskrifter om gudstjenesten og om den jordiske helligdommen. ² For et tabernakel ble gjort i stand. I det fremste rommet var menårahen (lysestaken), bordet og skuebrødene. Det kalles Det Hellige. ³ Og bak det andre forhenget var det rommet i tabernaklet som blir kalt haKadåsh Kadåshim (Det Aller Helligste). ⁴ Dette inneholdt et røkelsesalter av gull og paktens ark, som var kledd på alle sider med gull. I den var gullkrukken med manna, Aharåns stav som spirte, og paktens tavler. ⁵ Og over den var herlighetens kjeruber. De overskygget nådestolen. Dette kan vi ikke snakke om i enkeltheter nå.

⁶ Da disse ting var blitt forberedt på denne måten, gikk prestene alltid inn i det fremste rommet av tabernaklet og utførte tjenesten. ⁷ Men inn i det andre rommet gikk øverstepresten alene, én gang i året. Han gikk ikke uten blod, som han ofret for seg selv og for folkets synder, dem som var begått i uvitenhet. ⁸ På denne måten gir Ruach haKådesh (Den Hellige Ånd) klart til kjenne at veien inn i haKadåsh Kadåshim (Det Aller Helligste) ennå ikke er blitt åpenbart så lenge det fremste teltet ennå har et forheng. ⁹ Dette er en lignelse inntil den tiden som er nå. Både gaver og offer blir båret fram, uten at de kan gjøre den som utførte tjenesten, fullkommen etter samvittigheten. ¹⁰ Dette er kjødelige forskrifter om mat og drikke og forskjellige renselser, som ble pålagt inntil den tiden da den rette ordningen skulle bli innført.

¹¹ Men haMashiyach kom som Øversteprest for de kommende goder, og Han gikk gjennom det større og mer fullkomne telt, det som ikke er gjort med hender, det vil si, som ikke er av denne skapningen. ¹² Ikke med blod av bukker og kalver, men med sitt eget blod, gikk Han inn i haKadâsh Kadâshim én gang for alle og fant en evig forløsning.

¹³ For om blodet av okser og bukker og asken av en kvige helliger til kjødets renhet når det blir stenet på de urene, ¹⁴ hvor mye mer skal ikke da haMashiyachs blod, Han som ved en evig Ånd bar seg selv fram uten feil for Elåhim, rense deres samvittighet fra døde gjerninger så dere kan tjene Den Levende Elåhim?

¹⁵ Og derfor er Han den nye paktens Mellommann ved den død som har funnet sted til forløsning fra overtredelsene under den første pakt, slik at de som er kalt, kan få oppfylt løftet om den evige arven. ¹⁶ For hvor det er et testamente, der er det også nødvendig å få bekreftet at den som opprettet testamentet, er død. ¹⁷ For et testamente kommer først til å gjelde ved død, for det trer aldri i kraft så lenge den som satte det opp, er i live.

¹⁸ Derfor ble heller ikke den første pakten innviet uten blod. ¹⁹ For da Måshe hadde talt til hele folket om hvert bud etter hatârah (loven), tok han blodet av kalver og bukker, sammen med vann, skarlagensfarget ull og isop, og stenet det både på selve Boken og på hele folket.

²⁰ Og han sa: «Dette er paktens blod, den pakt som Elåhim har sluttet med dere.» ²¹ På samme måte stenet han så blod både på teltet og på alle karene som brukes i gudstjenesten. ²² Og etter loven blir nesten alle ting renses med blod, og uten blodsutgytelse blir det ingen tilgivelse.

²³ Derfor var det nødvendig at etterligningene av de himmelske ting ble renses med slike offer, men de himmelske ting renses selv med bedre offer enn disse. ²⁴ For haMashiyach gikk ikke inn i en Helligdom som er gjort med hender, som er et bilde av Den sanne Helligdom, men inn i selve Himmelen, for nå å åpenbares for Elåhims åsyn for vår skyld,

²⁵ ikke slik at Han skulle ofre seg selv flere ganger, slik øverstepresten går inn i haKadâsh Kadâshim hvert år med en annens blod. ²⁶ Da måtte Han ha lidt mange ganger siden verdens grunnleggelse. Men nå, én gang ved tidsaldrenes slutt, er Han åpenbart for å ta bort synden ved å gi seg selv som offer. ²⁷ Og slik som det er bestemt for menneskene én gang å dø, og deretter dom, ²⁸ slik ble haMashiyach ofret én gang for å bære manges synder. For dem som venter på Ham med iver, skal Han vise seg for andre gang, uten å bære synd, til frelse.

Hebreerne

Kapittel 10

¹ For hatârah (loven), som bare har en skygge av de kommende goder og ikke selve tingenes egen skikkelse, kan aldri med disse samme ofrene, som de stadig ofrer år etter år, gjøre dem fullkomne som bærer dem fram. ² For ville de ikke da ha sluttet med å bære ofrene fram? For de som hadde del i denne tjenesten og som én gang var renses, ville da ikke

lenger ha synd på samvittigheten. ³ Men i disse ofringene ligger det hvert år en påminnelse om synder. ⁴ For det er ikke mulig at blodet av okser og bukker kan ta bort synder.

⁵ Derfor, idet Han kommer inn i verden, sier Han: «Offer og gave ville Du ikke ha, men en kropp har Du forberedt for Meg. ⁶ Brennoffer og syndoffer hadde Du ikke behag i. ⁷ Da sa Jeg: Se, Jeg kommer – i bokrullen er det skrevet om Meg – for å gjøre Din vilje, Elåhim.»

⁸ Først sier Han: «Offer og gave, brennoffer og syndoffer, ville Du ikke ha, og Du hadde heller ikke behag i dem» – det som altså etter hatårah (loven), blir båret fram. ⁹ Deretter sa Han: «Se, Jeg kommer for å gjøre Din vilje, Elåhim.» Han tar bort det første, så Han kan innsette det andre. ¹⁰ Ved denne viljen er vi blitt helliget ved ofringen av Yeshua haMashiyachs kropp én gang for alle.

¹¹ Og hver prest står daglig og gjør tjeneste, og bærer mange ganger fram de samme ofrene, som aldri kan ta bort synder. ¹² Men etter at Han hadde båret fram ett evig offer for synder, satte Denne Presten seg ved Elåhims høyre hånd. ¹³ Fra da av venter Han inntil Hans fiender blir lagt som skammel under Hans føtter. ¹⁴ For ved ett offer har Han for all evighet gjort dem fullkomne som blir helliget.

¹⁵ Men Ruach haKådes vitner også om dette for oss. For etter at Han tidligere hadde sagt:

¹⁶ «Dette er pakten som Jeg vil opprette med dem etter de dager, sier Herren YHVH: Jeg vil legge Mine lover i deres hjerter, og i deres sinn vil Jeg skrive dem.» ¹⁷ Og: «Deres synder og deres lovbrudd skal Jeg aldri minnes mer.»

¹⁸ Der det er tilgivelse for disse, behøves det ikke lenger noe offer for synd.

¹⁹ Derfor, søsken, har vi frimodighet til å gå inn i Helligdommen ved Yeshuas blod. ²⁰ Vi har en ny og levende vei som Han har innviet for oss gjennom forhenget, det vil si Hans kjød.

²¹ Og siden vi har en Øversteprest over Elåhims hus, ²² så la oss komme nær med et sannferdig hjerte i troens fulle visshet, etter at vi har fått våre hjerter overstenket og på den måten blitt rensket fra en ond samvittighet, og også har fått våre kropper vasket med rent vann. ²³ La oss uten å vakle holde fast ved bekjennelsen av vårt håp, for Han som ga løftet, er trofast. ²⁴ Og la oss se til hverandre for å tilskynde til kjærlighet og gode gjerninger. ²⁵ Og la oss ikke svikte vår egen forsamling, slik noen pleier å gjøre, men la oss formane hverandre, og det så mye mer som dere ser at Dagen nærmer seg.

²⁶ For dersom vi synder med vilje etter at vi har fått erkjennelse av sannheten, da gis det ikke lenger noe offer for synder, ²⁷ men bare en viss, skremmende forventning om dom og en brennende nidkjærhet som skal ødelegge dem som står imot.

²⁸ Enhver som har brutt Måshes tårah, skal dø uten barmhjertighet på to eller tre vitners utsagn. ²⁹ Hvor mye hardere straff tror dere ikke den skal bli funnet verdig til, som har trampet Elåhims Sønns blod under fot, vanhelliget paktsblodet som han ble helliget ved, og spottet nådens Ånd?

³⁰ For vi kjenner Ham som sa: - «Hevnen er Min, Jeg vil gjengjelde,» sier Herren YHVVH. Og dessuten: «Herren YHVVH skal dømme sitt folk.» ³¹ Det er forferdelig å falle i hendene på Den Levende Elåhim.

³² Men husk de tidligere dager da dere holdt ut en stor og lidelsesfull kamp, etter at dere var blitt opplyst. ³³ Dette skjedde dels ved at dere ble gjort til et skuespill både ved forakt og trengsler, og dels ved at dere delte kår med dem som ble behandlet slik. ³⁴ For dere hadde medlidenhet med meg i mine lenker, og godtok med glede at deres gods ble plyndret. For dere visste at dere har en bedre eiendom for dere selv, som varer ved i Himlene.

³⁵ Kast derfor ikke bort frimodigheten deres, som har stor lønn. ³⁶ For dere trenger utholdenhet, for at dere, etter at dere har gjort Elåhims vilje, kan få del i løftet: ³⁷ For enda er det bare en liten stund, og så kommer Han som skal komme, og Han skal ikke dryge. ³⁸ Men den som er rettferdig skal leve av tro. Men hvis noen drar seg unna, har Min sjel ikke behag i ham. ³⁹ Men vi tilhører ikke dem som drar seg unna til fortapelse, men til dem som tror til sjelens frelse.